

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csp/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201931
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819201931.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX Š., zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105143, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015 je absolútne neplatná.

II. Súd u r č u j e, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105142, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015 je absolútne neplatná.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom zmluvy č. 8500105143 sumu vo výške 361,20 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 361,20 eur od 03.07.2019 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom zmluvy č. 8500105142 sumu vo výške 361,20 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 361,20 eur od 03.07.2019 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 03.07.2019, domáha voči žalovanému: I. určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105143, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015 je absolútne neplatná,

II. určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105142, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015, je absolútne neplatná,

III. určenia, že žalovaný je povinný žalobcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vydať titulom bezdôvodného obohatenia sumu 361,20 eur zo zmluvy č. 8500105143, uzatvorenej 02.03.2015 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.07.2019 do zaplatenia,

IV. určenia, že žalovaný je povinný žalobcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vydať titulom bezdôvodného obohatenia sumu 361,20 eur zo zmluvy č. 8500105142, uzatvorenej 02.03.2015 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.07.2019 do zaplatenia,

V. uloženia povinnosti žalovanému nahradiť trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súčasťou žaloby bol aj návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a to v znení, že:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105143, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015, do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

II. Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105142, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015, do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

III. Žalovaný v 2. rade (zamestnávateľ žalobcu spoločnosť Schaeffler Skalica, spol. s r. o., ktorý bol stranou len v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia) je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu podľa Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105143 a Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105142, uzavretých medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015 do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

3. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že žalovaný so žalobcom uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárové typové spotrebiteľské zmluvy: Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500105143 zo dňa 02.03.2015 a Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500105142 zo dňa 02.03.2015 (ďalej len ako „zmluvy“). K zmluve č. 8500105143 zo dňa 02.03.2015 - na základe žiadosti žalobcu mu bola schválená výška úveru (úverový limit) 1.500,- eur, pri počte splátok 42, s výškou mesačnej splátky 47,14 eur. RPMN za úver činila 25,60 % a ročná úroková sadzba 17,68 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.131,14 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služieb 1.457,40 eur. K zmluve č. 8500105142 zo dňa 02.03.2015 - na základe žiadosti žalobcu mu bola schválená výška úveru (úverový limit) 1.500,- eur, pri počte splátok 42, s výškou mesačnej splátky 47,14 eur. RPMN za úver činila 25,60 % a ročná úroková sadzba 17,68 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.131,14 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služieb 1.457,40 eur.

4. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný mu neposkytol úvery vo výške, v akej to deklaroval v zmluve, nakoľko žalobcovi poskytol na zmluvu č. 8500105143 zo dňa 02.03.2015 sumu 1.350,- eur, pretože poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur bol splatný v deň poskytnutia úveru a na zmluvu č. 8500105142 zo dňa 02.03.2015 sumu 1.350,- eur, pretože poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur bol splatný v deň poskytnutia úveru. Žalobca súčasne obdržal „Dohodu o zrážkach zo mzdy“ č. 8500105143, ktorá nie je opatrená jeho podpisom a „Dohodu o zrážkach zo mzdy“ č. 8500105142. K poplatkom za poskytnutie úveru uviedol, že vzhľadom na výšku predmetného poplatku a spôsob jeho úhrady, takéto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako to predpokladá ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poplatkové zaťaženie spotrebiteľa bez poskytnutého protiplnenia je potrebné vyhodnotiť ako neprijateľné. Vo vzťahu k uvedenému poukázal aj na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14. Mal za to, že žalovaný tak neposkytol reálne plnenie za poplatok za poskytnutie úveru a preto je poplatok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neprijateľný. Konštatoval, že vyhotovenie zmluvy s predpísanými náležitosťami je povinnosťou podnikateľa, ktorá mu v prípade jeho predmetu podnikania vyplýva priamo zo zákona - nejedná sa o službu, ktorá je spotrebiteľovi poskytnutá nad rámec jeho zákonných povinností. Jedná sa podľa jeho názoru o neprijateľnú podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto nerovnováha je daná skutočnosťou, že zmluvná podmienka netýkajúca sa hlavného predmetu plnenia a odmeny za toto plnenie (bol dohodnutý úrok za poskytnutý úver) je dohodnutá zjavne v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014 Radlinger/Radlingerová, v zmysle ktorého celková výška úveru nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa a na rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/21/2013, podľa ktorého súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby a treba ho považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Žalovaný nevysvetlil čo má byť obsahom poplatku za poskytnutie úveru, keďže každé plnenie, za ktoré spotrebiteľ poukazuje veriteľovi odplatu, má mať svoj obsah.

Započítanie je jedným zo zákonom (§ 580 a nasl. Občianskeho zákonníka) ustanovených spôsobov zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Predpokladom jeho platnosti je existencia pohľadávok spôsobilých na započítanie. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná (§ 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zo zmluvy nevyplýva dohoda zmluvných strán o splatnosti poplatku za uzavretie úverovej zmluvy ku dňu jej uzavretia. Ak by došlo k úhrade poplatku za poskytnutie úveru, splatného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy jeho započítaním, nebol by podľa žalobcu dôvod pre jeho zahrnutie do mesačných splátok úveru a jeho platenie žalobcom týmto spôsobom.

5. Žalobca vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti oboch úverov konštatoval, že žalovaný v skutočnosti žalobcovi poskytol úver nižší o 150,- eur, ako bolo zmluvne dohodnuté. Úver v skutočnosti nepredstavoval 1.500,- eur, ako žalovaný deklaroval, ale len 1.350,- eur. Sumu 150,- eur si žalovaný v deň poskytnutia úveru zaúčtoval na napádaný spracovateľský poplatok. Preto je RPMN podľa jeho názoru vypočítaná nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Oba úvery je potrebné podľa žalobcu považovať za bezúročné a bez poplatkov aj vzhľadom na to, že žalovaný bol povinný v zmluve uviesť aj výšku, počet a termíny splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, čo v danom prípade z predmetnej zmluvy nevyplýva. Bol toho názoru, že nie je jasné, z čoho pozostáva mesačná splátka, teda čo z nej tvorí istinu, aká časť splátky predstavuje úrok a čo tvorí iné poplatky. Žalovaný žalobcovi na zmluvu č. 8500105143 zo dňa 02.03.2015 poskytol sumu 1.350,- eur, pričom žalobca žalovanému uhradil 1.711,20 eur. Mal za to, že žalobca vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, žalovanému preplatil 361,20 eur. Žalovaný žalobcovi na zmluvu č. 8500105142 zo dňa 02.03.2015 poskytol sumu 1.350,- eur, pričom žalobca žalovanému uhradil 1.711,20 eur. Mal za to, že žalobca vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, žalovanému preplatil 361,20 eur.

6. K Dohodám o zrážkach zo mzdy č. 8500105143 zo dňa 02.03.2015 a č. 8500105142 zo dňa 02.03.2015 uviedol, že podmienka o zabezpečenie pohľadávky žalovaného formou dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca, ktorý mal záujem získať od žalovaného úver, sa musel podrobiť vopred určenej, sformulovanej zmluvnej podmienke upravenej vo formulárovom tlačive bez toho, aby s ním žalovaný túto podmienku individuálne dohodol. Vychádzajúc z § 551 Občianskeho zákonníka platí, že aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola určitá, musí obsahovať najmä nasledovné: a) označenie pohľadávky, uspokojenie ktorej sa dohodou má vykonať, b) výšku dohodnutých zrážok zo mzdy. Podľa názoru žalobcu už prvý predpoklad pre platnosť dojednanej dohody o zrážkach zo mzdy a to označenie pohľadávky, predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy, nespĺňa, resp. v nej úplne absentuje. Uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy dokonca v žiadnom prípade neobsahuje ani výšku zabezpečenej pohľadávky. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy pritom musí byť zabezpečovaná pohľadávka vždy presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejsť svoju vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku. Z obsahu napádaných dohôd o zrážkach zo mzdy nevyplýva konkrétna výška pohľadávky, i napriek tomu, že z obsahu dohôd vyplýva, že žalobca ich podpisom dal súhlas s vykonávaním zrážok zo mzdy a iných príjmov zamestnávateľom v prospech žalovaného. Takto vymedzený predmet dohody o zrážkach zo mzdy rozhodne nenapĺňa atribút určitosti a preto aj z toho dôvodu spôsobuje neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Nie je podľa žalobcu možné platne právne uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy na fiktívny, resp. ešte neexistujúci prípadný dlh. Takéto dojednanie nemožno považovať za určité, jasné a zrozumiteľné, spĺňajúce požiadavku náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorou má byť pohľadávka zabezpečená. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu pritom platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Konštatoval, že dohodou o zrážkach zo mzdy nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku a preto je dohoda o zrážkach zo mzdy ako neprijateľná zmluvná podmienka v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to aj z dôvodu odchýlenia sa od § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, v neprospech spotrebiteľa. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa formálne dosiahnutý zmluvnou podmienkou nemožno považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovný písomný súhlas vyžaduje. Predmetné dohody o zrážkach zo mzdy boli podľa žalobcu uzatvorené vo forme osobitnej listiny, no predstavujú formulárové zmluvy, ktoré neboli individuálne dojednané, boli uzatvorené na predtlačí žalovaného a preto je nepochybné, že žalovaný ich používal pri mnohých právnych vzťahoch, keďže do formulárovej predtlačie boli len vpísané údaje týkajúce sa úverového vzťahu, ku ktorému sa malo zabezpečenie vzťahovať a osobné údaje dlžníka, všetky dojednania boli formulárovo predtlačené. Takáto dohoda svojím obsahom

podľa žalobcu spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník ako spotrebiteľ musí viesť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. Suma 1.500,- eur uvedená v čl. I dohody bola uvedená len ako suma v súvislosti s budúcim poskytnutím úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru s uvedením jej čísla.

7. Neurčité je aj podľa žalobcu zmluvné dojednanie v dohode týkajúce sa výšky splátok, rozsahu, v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy. Neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody, uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky. Takéto neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. V predmetnej dohode ani nie je uvedený platiteľ mzdy žalobcu v čase uzavretia dohody. Táto skutočnosť potom navodzuje dojem, že žalovaný predmetnú skutočnosť osobitne od žalobcu pri uzatváraní dohody ani nezisťoval. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu. Umožňuje žalovanému siahnuť na majetok žalobcu bez súdnej kontroly. Vykonaniu zrážok zo mzdy nemôže žalobca zabrániť napriek tomu, že žiadny sudca postihnutie jeho majetku neschválil a neodkladné opatrenie je výlučným a jediným prostriedkom na zabránenie zrážok zo mzdy.

8. Vo vzťahu k naliehavému právnomu záujmu žalobca uviedol, že žalobca od žalovaného v oboch prípadoch obdržal 1.350,- eur, miesto 1.500,- eur. Zmluvy podľa jeho názoru nespĺňajú zákonom požadované náležitosti a ide o úvery bezúročné a bez poplatkov. Žalobca preplatil na obe zmluvy 722,40 eur (361,20 eur x 2). Preto nie je možné akceptovať dané dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný už teraz od žalobcu vymohol viac, ako mu v skutočnosti prislúcha a bezdôvodne sa tak obohatil. A žiada ďalších takmer 4.500,- eur na každú zmluvu o úvere. Už v súčasnosti dochádza k vymoženiu sumy, na ktorú žalovaný nárok nemá a dochádza k plneniu bez právneho titulu, čím sa žalovaný nedôvodne obohacuje. Uplatnením inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy dôjde k vymoženiu celej pohľadávky, pričom takto vymožené prostriedky podľa žalobcu značne prekročia sumu, ktorú by bol žalobca povinný pri súdnom preskúmaní žalovanému uhradiť.

9. Súd uznesením č. k. 12Csp/93/2019-30 zo dňa 16.07.2019 vyhovel návrhu žalobcu a nariadil neodkladné opatrenie v znení, v akom ho navrhoval žalobca v žalobe a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súd dospel k záveru, že realizácia zrážok zo mzdy na základe takto uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy predstavuje zásadný zásah do majetkovej sféry spotrebiteľa bez toho, aby samotné podmienky zmluvy, ako aj jej realizácia bola v rámci ochrany spotrebiteľa posudzovaná súdom. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy videl súd v tom, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonanie zrážok zo mzdy a zamestnávateľ tieto zrážky aj reálne vykonáva. Táto skutočnosť bola dostatočným dôvodom pre dočasnú úpravu pomerov medzi stranami spočívajúcu v dočasnom zabránení výkonu realizácie zrážok zo mzdy. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2019 a vykonateľnosť dňa 24.07.2019.

10. K žalobe žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 09.08.2019. Mal za to, že podaná žaloba je neprípustná podľa § 137 písm. c) CSP (žalobca sa nedomáha určenia práva) a je neprípustná aj podľa písmena d) uvedeného ustanovenia (žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje). K tvrdeniam žalobcu o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací prostriedok pohľadávok z konkrétnej úverovej zmluvy. To znamená, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky musí byť naviazané na túto zmluvu. Hoci právna úprava nevymedzuje, ako má byť „zabezpečená pohľadávka“ definovaná, je podľa názoru žalovaného si možné pomôcť napríklad právnou úpravou iných zabezpečovacích prostriedkov. Použitie tejto právnej úpravy je prijateľné na základe podobnosti vyplývajúcej z toho, že ide rovnako o zabezpečovací prostriedok. Poprel tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka). Žiadny právny predpis účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere číslo 8500123705 a číslo 8500134372 a ani v súčasnosti neuvádza, že uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy je neprípustné. Tvrdenie o tom, že nejde o individuálne dojednanie je bezvýznamné, pretože žiadny zákon so žiadnym ustanovením neurčuje, že individuálne nedojednanie ustanovenia sa rovná neprijateľnosť. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu (vyjadreného

v dohode o zrážkach zo mzdy) jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Jedná sa o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, ako sa napr. stalo pri zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti (platí tzv. teória racionálneho zákonodarstva). Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy, ale predstavuje individuálne dojednaný právny úkon.

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe ďalej poukázal na tú skutočnosť, že z dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva poučenie o dobrovoľnosti uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, akou formou môže žalobca odmietnuť uzavretie a čo je dôsledkom uzavretia dohody. Uvedené sa nachádza hneď v úvodných ustanoveniach, zároveň mu predchádza text „Text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte.“ Rovnako aj poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy je v texte zvýraznené práve pre to, aby priemerne opatrná osoba konajúca s rozumne očakávateľnou mierou obozretnosti si pri prvom pozretí textu dohody o zrážkach zo mzdy všimla uvedené skutočnosti. Zároveň hneď v prvom a druhom bode dohody o zrážkach zo mzdy sa opakuje informácia o tom, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nie je povinné a ako môže dlžník „odmietnuť“ jej uzavretie. S prihliadnutím na tvrdenia uvádzané žalobcom nie je pritom možné zistiť, že by žalobca poprel možnosť prečítania si dohody o zrážkach zo mzdy, či samotné prečítanie, možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, či akékoľvek námietky nasledujúce po jej uzavretí. Konštatoval, že žalobca v podanej žalobe nespochybnil vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa obsahu dohody o zrážkach zo mzdy a jej uzavretia. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje individuálne dojednaný právny úkon, nakoľko bola uzavretá na samostatnom liste, dohodu žalobca uzavrieť nemusel, pričom dohoda obsahuje poučenie aj o dôsledkoch jej uzavretia. Poukázal na tú skutočnosť, že bezúročný môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybníť rozsah záväzku spotrebiteľa. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Na základe uvedeného žalovaný uvádza, že tvrdenia žalobcu o bezúročnosti úveru sú nesprávne a v rozpore so zákonom. Konštatoval, že s odkazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR a tiež Súdneho dvora EÚ, nebolo nikdy potrebné a nie je tomu tak ani dnes, špecifikovať položky zahrnuté do splátky. Predpoklad absencie obsahových náležitostí predmetných zmlúv žalobca odôvodňuje najmä tvrdením, že v predmetných zmluvách absentuje povinná obsahová náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom uvádza, že z predmetných zmlúv nie je jasné, že z čoho pozostáva mesačná splátka, teda čo z nej tvorí istinu, aká časť splátky predstavuje úrok a čo tvorí iné poplatky. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami podľa žalovaného nejde. Konštatoval, že pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstojí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Mal za to, že jazykový doslovný výklad právnej normy podávaný žalobcom odporuje v prvom rade systematickému výkladu. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžadovať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam. Z uvedeného vyplýva, že pri už konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého prístupu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Z pohľadu jazykového výkladu je to potom taký prístup, ktorý potom podľa názoru žalovaného žiadne členenie splátky nepožaduje.

12. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení poprel úvahy a tvrdenia žalobcu, že poplatok za poskytnutie úveru je zahrnutý v splátkach. Nebolo mu zrejmé, ako k tomu žalobca dospel, ide však o nesprávne tvrdenie. Podľa bodu 2.5 zmluvných dojednaní každej z predmetných zmlúv, poplatok za poskytnutie úveru je splatný v deň uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa bodu 10.1 zmluvných dojednaní, poplatok za poskytnutie úveru sa uhrádza jeho započítaním so sumou úveru a rozdiel bude vyplatený na účet dlžníka; týmto nie je dotknuté ustanovenie nasledujúcich odsekov. Zákonnosť a oprávnenosť nároku na uvedený poplatok potvrdila podľa žalovaného v rámci dohľadovej činnosti aj Národná banka

Slovenska ako vrcholný orgán vykonávajúci dohľad nad činnosťou subjektov vykonávajúcich činnosť na základe zákona č. 129/2010 Z. z. Z jej stanoviska vo veci vedenej pod číslom OFS - 12322/2015, zo záverov prijatých v danom konaní o. i. vyplýva, že „V danom prípade predstavuje poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru (spolu s úrokom) plnenia za poskytnutie služby. (...) V nich je transparentným spôsobom uvedené, že „poplatok za poskytnutie úveru“ je súvisiacim nákladom pri poskytnutí spotrebiteľského úveru“. Konštatoval, že poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe spojenej s poskytovaním úverov, pričom tento fakt bol a je zohľadnený aj príslušnou právnou úpravou. Poukázal na ustanovenie § 9 a 10 zákona č. 129/2010 Z. z. a konštatoval, že zákon v otázke poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom teda zaviedol výslovnú úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege zakázané. Poplatok za poskytnutie úveru je pritom všeobecne rozšírenou položkou, rovnako ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Je preto podľa názoru žalovaného opodstatnené tvrdiť a prijať aj záver, že táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká. Z prijatej zákonnej úpravy podľa jeho názoru vyplýva, že zákonodarca poplatok nepovažoval za poskytnutie úveru za problematický a neprípustný. Poukázal na to, že v rámci pomerne podrobnej a rozsiahlej úpravy poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom by aj v zmysle teórie racionálneho zákonodarcu bolo prirodzené a očakávateľné, že by sa zakázal aj poplatok za poskytnutie úveru, ak by bol považovaný za problematický a neprípustný. Prijatím zákona č. 132/2013 Z. z. sa vytvorila relatívne ucelená úprava poplatkov voči bankám, stavebným sporiteľniam a iným poskytovateľom úverov a zároveň aj jej obsah bol vymedzený pomerne presne (nezakazujú sa poplatky ako také, ale len presne určené). Prijatá právna úprava predstavuje tak aj vytvorenie určitého rámca právnej istoty pre všetkých účastníkov dotknutých právnych vzťahov. Na základe uvedeného tvrdil, že poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený. Z jeho označenia je nepochybné, za čo konkrétne sa uhrádza. Netýka sa žiadnej z činností uvádzaných v zákone ako vedenie, evidencia alebo správa spotrebiteľského úveru. Na rozdiel od pojmov vedenie, evidencia alebo správa úveru, ktoré sú do určitej miery vďaka svojej všeobecnosti viacvýznamové, v prípade poplatku za poskytnutie úveru je obsahovo presne a transparentne vyjadrené, za čo sa poplatok platí. Poplatok teda definuje svojím názvom (označením), za čo sa platí. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Poukázal na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. Cpjn 203/2013 (stanovisko vo veci bankových poplatkov), podľa ktorého ako každý dobrovoľne uzavretý obchod je aj poskytnutie (čerpanie) úveru, vrátane plnenia ďalších povinností zjednaných v zmluve o úvere, záujmom oboch strán.

13. Žalovaný ďalej poukázal na tú skutočnosť, že tým, že žalobca neuhradil ani v jednom prípade poplatok osobitne, tak v zmysle uzavretých zmlúv bola suma poplatku započítaná oproti sume úveru a rozdiel vyplatený na účet žalobcu. Čo prakticky znamenalo, že v prípade zmluvy č. 8500105143 došlo k vyplateniu sumy 1.350,- eur (pri poskytnutom úvere 1.500,- eur) a v prípade zmluvy č. 8500105142 sumy 1.350,- eur (pri poskytnutom úvere 1.500,- eur). Poukázal tiež na to, že výsledok pri započítaní je rovnaký, aký by bol, ak by sa vyplatila suma 1.500,- eur a obratom zo strany žalobcu uhradila suma 150,- eur ako poplatok za poskytnutie úveru. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava podľa žalovaného neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný, či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) podľa žalovaného rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Poprel tvrdenia žalobcu o tom, že mu nebolo poskytnuté plnenie podľa zmlúv v celom rozsahu. Ak žalobca uvádza toto tvrdenie, potom je na ňom preukázať, kedy a v prospech koho uhradil poplatok za poskytnutie úveru, ak mu z jednotlivých zmlúv mala byť vyplatená suma 660,- eur (resp. 1.700,- eur). Poprel ďalej aj tvrdenie žalobcu, že predmetné zmluvy neobsahujú údaj o dobe trvania a o konečnej splatnosti. Konštatoval, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 zmluvy, jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere uvedené v článku 7 zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 9. ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na dobu neurčitú. Z ustanovenia článku 4. ods. 4.5 zmluvných dojednaní, vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Konštatoval, že termín konečnej splatnosti

vyplýva z oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Záverom poprel aj tvrdenia žalobcu o nesprávnom výške RPMN. Žalovaný trval na tom, že údaj o výške RPMN v predmetných zmluvách je určený správne a to na základe presného matematického vzorca, ktorého obsah určuje príloha č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

14. Na prejednanie sporu nariadil súd na deň 08.10.2021 pojednávanie. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast' písomne ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 09.09.2021, pričom súhlasili, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalobca sa predmetným podaním zároveň vyjadril k veci. Poukázal na tú skutočnosť, že ustanovenie § 137 písm. d) CSP pripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 250/2007 Z. z. zákon o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 3 ods. 3 tohto zákona). Navyše § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa uvádza: „Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.“ Možnosť určenia niektorej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú a teda aj neplatnú vyplýva z ust. § 298 CSP a § 53a Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že zabezpečenie spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy umožňuje Občiansky zákonník, avšak musia byť rešpektované zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany z tohto právneho vzťahu. Pri zrážkach zo mzdy nie je možné zistiť, či sú zo mzdy dlžníka zrážané iba tie finančné nároky, na ktoré má dodávateľ právny titul. Ide o uspokojenie pohľadávky veriteľa siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom a bez riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Výšku vymáhanej pohľadávky jednostranne určuje veriteľ podľa svojej subjektívnej predstavy, pričom dlžník je nútený podriaďiť sa konaniu a rozhodovaniu veriteľa bez možnosti zrážky priamo zastaviť. Poukázal na tú skutočnosť, že vymedzenie pohľadávky v zmysle čl. IV. dohôd o zrážkach zo mzdy, kde sa uvádza: „Pohľadávky Spoločnosti voči Dlžníkovi zabezpečované touto Dohodou sú tvorené úverom vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých Dlžníkovi, príslušenstvom úveru (Revolvingu/ov), nákladmi, ktoré Spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči Dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami Spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadnými dodatkami.“, je neurčité a teda v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj neplatné. Dohody o zrážkach zo mzdy sú podľa žalobcu síce uzatvorené na samostatných listinách, avšak jedná sa o vopred predtlačené a predformulované texty, ktoré neboli individuálne dojednané. Kvalifikačným kritériom zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dojednaná, je stav, kedy sú zmluvné podmienky vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah. Uvedené dohody spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čím napíňajú znaky neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Konštatoval, že pre vyvodenie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru postačuje absencia čo i len jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. ich uvedenie zavádzajúco alebo nesprávne. Žalovaný podľa právneho názoru žalobcu reálne nedal žalobcovi k dispozícii celkovú výšku úveru, ktorú uvádza v úverových zmluvách (1.500,- eur) a žalobca reálne nikdy nemal možnosť disponovať (ekonomicky zužitkovať) celú výšku úveru 1.500,- eur, ale iba sumu 1.350,- eur. Spracovateľský poplatok podľa jeho názoru predstavuje plnenie, ktoré po materiálnej stránke slúži záujmom poskytovateľovi úveru a spotrebiteľovi neprináša žiadny úžitok. Spolu bola žalobcovi na ekonomické využitie v prípade oboch úverových zmlúv poskytnutá suma 1.350,- eur, túto sumu je v konečnom dôsledku potrebné považovať aj za „celkovú výšku úveru“. Týmto spôsobom dojednaný spracovateľský poplatok možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, resp. konanie žalovaného za rozporné s dobrými mravmi s priamym následkom v podobe nesprávne uvedenej obligatórnej náležitosti „celková výška úveru“. Poukázal tiež na skutočnosť, že doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sú povinnými náležitosťami spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ktorých absencia spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V zmluve o úvere podľa žalobcu chýba údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorý má vyjadrovať presné časové vymedzenie a o dobe trvania zmluvy o úvere. Pokiaľ je termín konečnej splatnosti zmluvy o úvere obsiahnutý len v oznámení veriteľa o schválení úveru, nemožno podľa žalobcu pripustiť záver o splnení povinnosti veriteľa, ktorá spočíva v zrozumiteľnom a presnom uvádzaní obligatórnych náležitostí priamo do úverovej zmluvy v súlade so zákonom. K argumentu žalovaného o tom, že termín konečnej splatnosti je určiteľný aj z počtu splátok, žalobca uviedol, že sa jedná o

dve samostatné a rozličné obligatórne náležitosti (počet splátok a termín konečnej splatnosti), ktorých uvedenie priamo do úverovej zmluvy vyžaduje zákonodarca. Nie je úlohou spotrebiteľa si odvádzať podstatné náležitosti z iných údajov uvedených v zmluve. Dodal, že v zmluvách o úvere absentujú aj náležitosti - druh spotrebiteľského úveru (písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalším dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade oboch zmlúv o úvere je podľa žalobcu ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

15. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 26.09.2021 ospravedlnil neúčast' svoju ako aj neúčast' svojho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní, zároveň súhlasil s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti.

16. Žalovaný následne podaním doručeným súdu dňa 30.09.2021 sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu, v ktorom okrem iného uviedol, že ani jedno z tvrdení žalobcu nepreukazuje procesnú prípustnosť podanej žaloby o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy. Ustanovenie § 137 písmeno d) Civilného sporového poriadku znie: Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Citované ustanovenie podľa jeho názoru jednoznačne určuje, že na to, aby predmetom konania bolo určenie právnej skutočnosti, tak taký predpoklad musí určiť osobitný predpis (napríklad určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, neplatnosť závetu alebo listiny o vydedení). Zákon č. 250/2007 Z. z. neobsahuje procesnú úpravu o prípustnosti určovacej žaloby o právnej skutočnosti. Úprava uvedená v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nie je úpravou podobnou, či rovnocennou ako s úpravou v Zákonníku práce, Občianskom zákonníku (vo vyššie spomenutých prípadoch) a podobne. Ide o obyčajnú deklaráciu a nie založenie prípustnosti určovacej žaloby. Žalobca v konaní nepredložil a ani neoznačil podľa žalovaného jediný argument o prípustnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti, v tomto prípade dohody o zrážkach zo mzdy. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa žalovaného nehovorí nič o tom, že je prípustná akákoľvek žaloba bez ohľadu na podmienky určené Civilným sporovým poriadkom. Vymedzenie zabezpečenej pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy podľa jeho názoru obsahuje jednoznačné vymedzenie toho, že zabezpečuje záväzok žalobcu (dlžníka) splatiť úver a jeho príslušenstvo na základe konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vymedzením vzťahujúcim sa na prípadné ostatné nároky vyplývajúce z daného zmluvného vzťahu - revolving, jeho príslušenstvo či sankcie - vymedzuje také nároky, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka(y) sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu, potrebné. Rovnako aj pri iných spôsoboch zabezpečenia, kedy vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou ich platnosti (napríklad uznanie záväzku spôsobom, kedy uznávajúci odkáže na právny dôvod uznanej povinnosti, prevzatie ručenia za uspokojenie nárokov z určeného zmluvného vzťahu), ani v prípade dohody o zrážkach zo mzdy, nie je podľa žalovaného uvedenie sumy pohľadávky podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Záver o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu, čo chcel účastník prejavíť (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Konštatoval, že tvrdenie o spracovateľskom poplatku alebo o zahrnutí „poplatku“ do úveru nemá oporu v žiadnej skutkovej okolnosti. Ak žalobca tvrdí, že údajný „spracovateľský poplatok“ je neprijateľnou podmienkou podľa ním označených rozhodnutí krajských súdov, potom poukázal na to, že otázkou poplatkov spojených s úvermi sa zaoberal aj Súdny dvor EÚ vo veci C-621/17.

17. Vzhľadom na riadne a včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalobcu a žalovaného ako aj ich právnych zástupcov súd nariadené pojednávanie dňa 08.10.2021 vykonal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

18. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

19. Dňa 24.02.2015 žalobca požiadal (vyplnením žiadosti) žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu vo výške 1.500,- eur, pričom žalovaný žiadosť akceptoval dňa 02.03.2015 a táto žiadosť je zároveň Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 8500105143 uzavretou ku dňu 02.03.2015. Podľa tejto zmluvy bol žalobcovi schválený úver vo výške 1.500,- eur s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb predstavovala sumu 81,87 eur a žalobca mal zaplatiť 42 pravidelných mesačných splátok po 46,68 eur, pričom celková čiastka, ktorú musí zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) predstavuje sumu vo výške 2.131,14 eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 25,73 % ročne (predpokladaná RPMN ako aj RPMN úveru po poskytnutí revolvingu) a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN vo výške 25,60 % ročne. Ročná úroková sadzba je uvedená aj v bode 5. ako aj bode 6. zmluvy vo výške 17,68 % ročne. Zároveň bol stanovený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur. V ten istý deň žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie ďalšieho spotrebiteľského úveru revolvingového typu taktiež vo výške 1.500,- eur, pričom žalovaný žiadosť akceptoval dňa 02.03.2015 a táto žiadosť je zároveň Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 8500105142 uzavretou ku dňu 02.03.2015. Podľa tejto zmluvy bol žalobcovi schválený úver vo výške 1.500,- eur s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb predstavovala sumu 81,87 eur a žalobca mal zaplatiť 42 pravidelných mesačných splátok po 46,68 eur, pričom celková čiastka, ktorú musí zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) predstavuje sumu vo výške 2.131,14 eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o RPMN vo výške 25,73 % ročne (predpokladaná RPMN ako aj RPMN úveru po poskytnutí revolvingu) a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN vo výške 25,60 % ročne. Ročná úroková sadzba je uvedená aj v bode 5. ako aj bode 6. zmluvy vo výške 17,68 % ročne. Zároveň bol stanovený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur. Inými slovami žalobca uzavrel ku dňu 02.03.2015 so žalovaným dve úplne totožné zmluvy s rovnakým úverovým limitom. Obe zmluvy sú podpísané žalobcom dňa 24.02.2015 a žalovaným akceptované (prijatie návrhu zmluvy) dňa 02.03.2015.

20. Neoddeliteľnou súčasťou oboch zmlúv boli zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy (bod 14 v prípade obidvoch zmlúv).

21. Dňa 02.03.2015 zo strany žalovaného bolo vydané oznámenie veriteľa o schválení úveru č. 8500105143 a č. 8500105142 dlžníkovi za vyššie dohodnutých podmienok, pričom mesačná splátka úveru (v oboch prípadoch) vo výške 47,17 eur pozostávala z istiny vo výške 35,71 eur a z úrokov vo výške 11,46 eur. Podľa dohody o poskytnutí služby mesačná splátka mala predstavovať sumu 34,70 eur a teda výška celkovej platby na úhradu zo strany žalobcu predstavovala sumu vo výške 81,87 eur. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 03.04.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru na deň 03.09.2018.

22. Dňa 02.03.2015 bola zároveň medzi žalobcom a žalovaným uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105143 a Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105142 (ďalej len „dohoda o zrážkach“), ktoré boli uzavreté podľa ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka, pričom obsah oboch dohôd je obsahovo zhodný. Podľa bodu I. dohody o zrážkach dlžník si je vedomý, že uzavretie dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu). Spoločnosť vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu). Podľa bodu II. dohody o zrážkach dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše. Dlžník podpisom na tejto dohode potvrdzuje záujem uzavrieť dohodu ako prostriedok zabezpečenia a splnenia svojich záväzkov voči veriteľovi tým, že z jeho mzdy (iného príjmu) budú vykonávané zrážky zo mzdy v dohodnutej výške a tieto priamo poukazované spoločnosti. V bode III. dohody o zrážkach je uvedené poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy: Dôsledkom uzavretia tejto dohody je možnosť spoločnosti predložiť túto dohodu zamestnávateľovi (platiteľovi iného príjmu) dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy (alebo iného príjmu) vo výške uvedenej v čl. V. tejto dohody. Zamestnávateľ (platiteľ iného príjmu) dlžníka je povinný dohodu rešpektovať a vykonáva zrážky zo mzdy. Súhlas s predložením tejto dohody zamestnávateľovi a s vykonaním zrážok zo mzdy (iného príjmu) dlžník vyjadruje podpisom dohody. Ďalší súhlas sa nevyžaduje. Uzavretím dohody vzniká dlžníkovi

povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy (iného príjmu) v dohodnutej výške a to až do úplného splatenia pohľadávok spoločnosti, prípadne aj iných nárokov, ktoré voči nemu vzniknú. Zrážky zo mzdy (iného príjmu) sa vykonávajú bez toho, aby bolo na ich vykonanie potrebné súdne rozhodnutie alebo rozhodnutie osvedčujúce pohľadávky spoločnosti. Vykonávaním zrážok zo mzdy dochádza k postupnému splácaniu pohľadávok spoločnosti. Dlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. Podľa prvej vety bodu IV. dohody spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500105143 (resp. 8500105142) čiastku vo výške 1.500,- eur. Podľa bodu V. dohody strany dojednávajú v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka na zabezpečenie pohľadávok spoločnosti uvedených v čl. IV. tejto dohody, dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa. Na základe dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádza ich na špecifikovaný bankový účet (žalovaného) vo výške 81,87 eur. Strany výslovne súhlasia s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, alebo bude vykonaná vo výške menšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú sumu a to na najvyššiu prípustnú sumu v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškani. Dlžník s takýmto postupom výslovne súhlasí. Je dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka, kým spoločnosť zamestnávateľovi písomne ohlási, že všetky jej pohľadávky, vzniknuté na základe alebo súvisiace so zmluvou a jej prípadnými dodatkami, sú splatené.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Ako vyplýva z § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

29. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho

dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

31. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

32. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

33. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

34. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

35. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

36. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

37. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

39. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

40. Podľa § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

41. Podľa § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

42. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

43. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f), g), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a/ druh spotrebiteľského úveru,

c/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

44. Podľa § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

45. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

46. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

47. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

48. Súd dané zmluvy posúdil ako zmluvy spotrebiteľské v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalovaný mal pri uzatváraní aj plnení zmlúv postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalobcu vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluvy boli pripravené na formulári, ktorý vopred zo strany žalovaného bol pripravený bez možnosti žalobcu meniť obsah a text uvedených zmlúv, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské

zmluvy. Súčasne zo strany žalovaného išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je síce zmluvným typom upraveným v Obchodnom zákonníku, avšak aj zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľskú. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

49. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z. z.). Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Za neprijateľnú podmienku sa považuje aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru (rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011).

50. Vo vzťahu k dohodám o zrážkach zo mzdy uzatvorených podľa § 551 Občianskeho zákonníka súd konštatuje, že majú charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní spotrebiteľských úverových zmlúv. Jednalo sa o predtlačené tlačivá, ide tak o tzv. formulárový typ dohôd bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu zo strany žalobcu. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že dohody o zrážkach zo mzdy boli vyhotovené na samostatnej listine a ich obsahom bolo aj poučenie spotrebiteľa o dôsledkoch ich uzavretia a možnosti ich odmietnuť. Ani za situácie, že boli dohody napísané na samostatnej listine, aj keď podľa ich textu neboli podmienkou úver získať, ak však boli tieto dohody predložené na podpis spolu so zmluvami, je možné uvedené vyhodnotiť iba tak, že žalobcovi inštitúit dohody o zrážkach zo mzdy bol žalovaným nanútený, keďže žalobca nemal záujem uzavrieť aj takúto dohodu. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok všeobecne umožňuje veriteľovi uspokojenie svojej pohľadávky tak, že siahne na majetok dlžníka obídením súdneho procesu, ktorý by verifikoval existenciu, či výšku pohľadávky. Samotné dohody o zrážkach zo mzdy nie sú založené na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Je tak možné, že v rámci takto vyčíslených pohľadávok sa mohli ocitnúť aj nároky (z neprijateľných podmienok), ktorých spornosť je vyňatá zo súdneho prieskumu. Dohody sa tak stávajú nástrojom umožňujúcim obísť súdnu kontrolu a umožňujú žalovanému siahnuť na majetok žalobcu bez toho, aby súdny orgán vyhodnotil skutočnú existenciu a výšku pohľadávky.

51. Súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka. Predmetné dohody neboli so žalobcom individuálne dojednané, pretože boli vyhotovené na formulári vopred pripravenom žalovaným, do ktorého sa tak ako do zmluvy o revolvingovom úvere vpisovali iba základné údaje týkajúce sa žalobcu, pričom uvedený formulár žalovaný štandardne predkladá záujemcom o úver a preto nie je výsledkom negociačného procesu medzi zmluvnými stranami a tak nespĺňa podmienku individuálneho dojednania podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dohody o zrážkach zo mzdy považuje súd za absolútne neplatné aj pre ich rozpornosť so zákonnou úpravou § 5a ods. 1 písm. a) zákona číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko tie boli síce uzatvorené na osobitnej listine, avšak naplnenie ostatných zákonných kritérií pre prípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy, žalovaný v konaní nepreukázal. Zo samotnej dohody o zrážkach zo mzdy všeobecným spôsobom síce vyplýva formálne poučenie o následkoch podpisu takejto dohody a právnych dôsledkov z nej vyplývajúcich, avšak žalobca ako spotrebiteľ nebol poučený o možnosti dobrovoľného podrobenia sa vykonávaným zrážkam, bez možnosti zabránenia ich vykonávania aj nad rámec peňažných nárokov veriteľa z poskytnutého úveru. Na základe vyššie uvedeného súd po vykonanom dokazovaní rozhodol, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500105143 a č. 8500105142, uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 02.03.2015 je absolútne neplatná (I. a II. výrok rozsudku).

52. Uvedený právny názor súdu je v súlade s rozhodovacou praxou iných súdov, kde bola riešená obdobná právna otázka (napr. rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k. 1Csp/19/2018-161 zo dňa 24.09.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/362/2018 zo dňa

24.10.2019, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8C/23/2016-171 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/51/2020 zo dňa 23.03.2021).

53. Vo vzťahu k námietke žalovaného o neprípustnosti podanej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP (žalobca sa nedomáha určenia práva) a podľa písmena d) uvedeného ustanovenia (žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje), súd konštatuje, že v zmysle § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobcu. S účinnosťou od 01.01.2018 a teda aj v čase rozhodovania súdu už existuje možnosť podať žalobu o neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (vrátane jej príloh, na ktoré zmluva odkazuje, resp. ktoré tvoria jej súčasť) alebo o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, lebo to vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z. z. a preto je potrebné žalobu o určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti považovať za prípustnú v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP.

54. Súd ďalej preskúmaním zmlúv z hľadiska ochrany spotrebiteľa zistil, že tieto neobsahujú všetky požadované náležitosti podľa ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a náležitosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere, resp. tieto náležitosti boli žalovaným uvádzané nesprávne. Z obsahu zmlúv vyplýva, že žalobcovi bol schválený úver vo výške 1.500,- eur (v oboch prípadoch) s tým, že mal zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru v sume 150,- eur (v oboch prípadoch) a tento poplatok mu bol prakticky hneď po uzavretí zmluvy zrazený žalovaným. Podľa zmlúv mal žalobca splácať úver v 42 mesačných splátkach po 47,17 eur. Zmluva neobsahuje špecifikáciu jednotlivých splátok čo do výšky istiny a úroku, ale obsahuje dve sumy mesačných splátok a to sumu splátky podľa dohody o poskytnutí služby spolu vo výške 81,87 eur a sumu splátky s úrokom vo výške 47,17 eur (z toho istina 35,71 eur a úroky 11,46 eur). Uvedenie údajov o špecifikácii jednotlivých splátok v listine označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru nie je postačujúce, nakoľko predmetnú listinu nie je možné považovať za súčasť zmluvy o úvere, keďže predstavuje jednostranné oznámenie veriteľa, ktoré žalobca písomne neodsúhlasil a o jej obsahu v čase podpisovania zmluvy nemal vedomosť. Žalobca mal uhrádzať splátky vo výške 81,87 eur. Na základe toho sú potom v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedené údaje o RPMN a aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože pokiaľ mal žalobca zaplatiť 42 mesačných splátok po 81,87eEur, tak spolu by celková čiastka predstavovala sumu 3.438,54 eur + poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur a v tom prípade by celková čiastka bola spolu 3.588,54 eur. V zmluvách (obidvoch) je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, vyčíslená na sumu 2.131,14 eur. V zmluvách, resp. oznámení je síce vyčíslená aj odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb na sumu 1.457,40 eur (34,70 eur x 42 mesiacov), avšak táto nie je zahrnutá do celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť a teda dlžník (spotrebiteľ) je zavádzajúcim spôsobom informovaný o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť. Uvedený nedostatok má potom vplyv aj na výpočet celkovej výšky RPMN, pretože v zmluvách je síce RPMN vypočítaná na 25,73 %, avšak v skutočnosti RPMN predstavuje násobne viac, pretože podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe a do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, pričom celkové náklady spotrebiteľa tvoria základ pri výpočte RPMN. Pokiaľ žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul aj náklady spojené s dohodou o poskytnutí služby, tak potom RPMN je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tým, že žalovaný splátky podľa dohody o poskytnutí služby do celkových nákladov a tým aj do výpočtu RPMN nezahrnul, súd vyhodnotil obe spotrebiteľské úvery ako bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže sú v nich nesprávne uvedené údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o výške RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.).

55. Žalobca od žalovaného z dôvodu zaúčtovania poplatku za poskytnutie úveru bezprostredne po uzavretí zmlúv obdržal reálne sumu vo výške 1.350,- eur a nie žalovaným uvádzaných 1.500,- eur. Istina tak predstavuje reálne sumu 1.350,- eur. Uvedená skutočnosť podľa súdu dokazuje nesprávne uvedenú celkovú výšku poskytnutého úveru ale aj (vyrátanú) RPMN, nakoľko ak sú chybné vstupné údaje, nemôže byť správny ani výsledok.

56. Obdobným konaním veriteľov sa už zaoberal aj Súdny dvor vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a. s., kedy predmetom otázky Súdnemu dvoru bolo započítanie poplatku za poskytnutie úveru do výšky úveru na účely výpočtu RPMN, kedy peniaze reálne spotrebiteľovi poskytnuté neboli, ale veriteľ ich zahrnul do istiny úveru. "Súdny dvor v danej veci ustálil výklad a to tak, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť". Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru, bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice, sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Žalovaný aj napriek reálne poskytnutej istine úveru 2 x 1.350,- eur, žalobcovi ročne úročil sumu 1.500,- eur a z tejto sumy vypočítaval aj RPMN.

57. Súd zároveň konštatuje, že taktiež písomná forma predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju týkajúceho sa výšky RPMN, keď žalobcom predložené návrhy zmlúv o revolvingovom úvere označené ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, pričom išlo o vopred pripravený formulár žalovaného, v spojení s oznámením o schválení úveru, neobsahovali zhodné údaje o RPMN, čo znamená, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické, tak v zmysle ust. § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Podľa ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Právnym následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je taktiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť uvedených zmlúv podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z.

58. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

59. Vzhľadom na prijatý záver súdu, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú bezúročné a bez poplatkov, v súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania pokladá súd za nadbytočné zaoberať sa ďalšími dôvodmi, ktoré uvádzal žalobca a ktoré by viedli k rovnakému právnemu následku (k vyhláseniu úveru za bezúročný a bez poplatkov) a preto už tieto neposudzoval.

60. V prípade žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia spravidla nemožno dospieť k meritórnemu záveru o dôvodnosti či nedôvodnosti žaloby bez toho, aby sa zo skutkového hľadiska ujasnilo, o ktorú z viacerých zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia ide (nálež Ústavného súdu SR zo dňa 02. marca 2016, sp. zn. II. ÚS 620/2015-94).

61. Právna úprava týkajúca sa bezdôvodného obohatenia je v Občianskom zákonníku obsiahnutá v § 451 až 459 a je kogentná. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenej na tom, že medzi zúčastnenými stranami chýba od začiatku právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie spočívajúce v tom, že bolo niečo dané alebo sa v prospech niekoho konalo.

62. V predmetnom spore vyhlásil súd Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500105143 zo dňa 02.03.2015 a č. 8500105142 zo dňa 02.03.2015 za bezúročnú a bez poplatkov. Súd mal zároveň z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobcovi boli žalovaným z titulu uzavretia vyššie uvedených zmlúv o spotrebiteľskom úvere reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2 x 1.350,- eur, z ktorých žalobca uhradil sumu 2 x 1.711,20 eur. Uvedenú skutočnosť o výške úhrad žalobcu preukazujú tvrdenia žalobcu,

ktoré žalovaný nespochybnil a tieto tak súd v zmysle § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné medzi žalobcom a žalovaným. Zároveň uvedené vyplýva aj z predloženého výpisu platieb žalobcu, ktorý sa nachádza v spise na č. I. 22 a bol aj prílohou podanej žaloby. Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ ide o rozdiel vo finančných prostriedkoch poskytnutých žalovaným žalobcovi z titulu jednotlivých úverových zmlúv a tých finančných prostriedkov, ktoré boli uhradené žalobcom formou mesačných splátok, v tejto časti vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie (plnenie bez právneho dôvodu), ktoré je v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný žalobcovi vydať. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500105143 zo dňa 02.03.2015 bola žalobcovi žalovaným reálne poskytnutá suma vo výške 1.350,- eur, z ktorej žalobca preukázateľne uhradil sumu 1.711,20 eur a teda v časti 361,20 eur vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500105142 zo dňa 02.03.2015 bola žalobcovi žalovaným reálne poskytnutá suma vo výške 1.350,- eur, z ktorej žalobca preukázateľne uhradil sumu 1.711,20 eur a teda v časti 361,20 eur vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať. Žaloba žalobcu bola aj v tejto časti dôvodná, preto súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom zmluvy č. 8500105143 sumu vo výške 361,20 eur (III. výrok rozsudku) a titulom zmluvy č. 8500105142 sumu vo výške 361,20 eur (IV. výrok rozsudku).

63. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

64. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 361,20 eur od 03.07.2019 do zaplatenia (III. výrok rozsudku) a zo sumy 361,20 eur od 03.07.2019 do zaplatenia (IV. výrok rozsudku). Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa, od ktorého ich žiadal priznať v žalobe, nakoľko mal súd za preukázané, že uvedený deň nepochybne nasleduje po dni vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného (posledné plnenia zo strany žalobcu boli žalovanému poukázané dňa 17.06.2019).

65. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

68. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalovaného a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).